

РЕШЕНИЕ

№ 5732

гр. София, 29.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 19.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **5642** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на директора на ТД Митница С. срещу Решение № ПИ-187/18.05.2023 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата му против разпореждане за прекратяване на производството по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК с изх. № С230022-035-0234010/27.04.2023 г., издадено от П. С., гл. публичен изпълнител при ТД на НАП С., в частта относно публично вземане по решение № РЗМ-5800-271/32/77690/14.07.2014 г. и НП № 1742/2011/02.04.2012 г., срещу „ЕВРО СОЛАР ЕНЕРДЖИ“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК].

В жалбата се твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно и неправилно – постановено в противоречие с материалния закон и при неизяснена фактическа обстановка, в противоречие с целта на закона. Жалбоподателят счита, че публичният изпълнител не е извършил необходимите действия за проучването на имущественото състояние на длъжника. Посочва, че разпореждането е издадено на правно основание чл. 225, ал. 1, т. 7 във вр. с чл. 173, чл. 225, ал. 1, т. 1 от ДОПК, които не кореспондират със заключението на публичния изпълнител, че дългът е несъбираем. Според жалбоподателя в разпореждането не става ясно от кои търговски банки е изисквана информация за банковите сметки на задълженото лице, а и дали е искана справка от съответните доставчици на платежни услуги по Закона за платежните услуги и платежните системи - ЗПУПС, получили лиценз от Българската народна

банка, чийто списък е посочен на страницата на БНБ. В тази връзка се твърди, че не са реализирани всички способи за принудително изпълнение, регламентирани в чл. 215, ал.1, т.1 от ДОПК. Въз основа на изложените аргументи се прави крайният извод, че не са изчерпани всички допустими от закона правни възможности за събиране на публичните вземания и неоснователно е пристъпено към прекратяване на производството по събирането им. По изложените съображения се моли обжалваното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез юрк. С., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - директор на ТД на НАП - С., чрез юрк. П., моли за отхвърляне на жалбата и потвърждаване на решението. Претендира присъждане на разноски за осъществена юрисконсултска защита.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, III-то отделение, 44 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

От доказателствата по делото се установява, че Териториална дирекция Митница С. има качеството на вискател по изп. дело № 22140007164/2014 по описа на ТД на НАП – С., с длъжник „ЕВРО СОЛАР ЕНЕРДЖИ“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК], образувано за събиране на задължения, произтичащи от решение № РЗМ-5800-271/32/77690/14.07.2014 г. и НП № 1742/2011/02.04.2012 г.

След извършени действия в производството по събиране на публичното задължение по горесцитираното изпълнително дело, главен публичен изпълнител в Отдел "Събиране" при ТД на НАП – С. - П. С. издава, на основание чл. 225, ал. 1, т. 7 във вр. с чл. 173, чл. 225, ал. 1, т. 1 от ДОПК, Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК с изх. №С230022-035- 0234010/27.04.2023 г. по изп. дело № 22140007164/2014 г. относно следните публични вземания: главница 57293,98 лв., лихва 52986,02 лв., нелихвоносна главница 301007,00 лв.

За да постанови горепосоченото разпореждане публичният изпълнител е извършил пълно проучване на имущественото състояние на дружеството. При проверка в наличните информационни системи на НАП, е установил, че дружеството – длъжник няма недвижимо имущество и амортизируеми дълготрайни материални активи. Извършени са справки от БНБ за банкови и платежни сметки и банкови сейфове по отношение на длъжника по реда на чл. 56а от ЗКИ /л. 43, 44/. Наложени са запори на банковите сметки на „Евро Солар Енерджи“ ЕООД в ТБ "ОББ" АД и ТБ "Уникредит булбанк" АД. Изпратени са разпореждания за изпълнение до банките. Вследствие еднократно на 10.11.2020 г. е постъпила сума в размер на 2 507.48 лв. Съгласно направена справка в регистър на БНБ, банковите сметки в ТБ "ОББ" АД са закрити на 12.04.2021 г., а в ТБ "Уникредит булбанк" АД са закрити на 08.11.2021 г. Няма новооткрити банкови сметки към 26.04.2023 г. Извършена е справка в базата данни на И., въз основа на която е установено, че длъжникът не притежава недвижими имоти и вписани вещни права върху тях. Няма данни за притежавани плавателни съдове. Няма данни за предоставени заеми от задълженото лице, съгласно проверка в ПП на НАП "Регистър заеми". Няма данни за притежавани от длъжника дялове и акции в други дружества, съгласно справка в Търговския регистър за притежавани от длъжника

дялове и акции в други дружества. Няма записи за притежавани, наети или държани на друго основание въздухоплавателни средства, съгласно справка в Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация". Няма данни за притежавана земеделска и горска техника, както и земеделски земи, съгласно писмо от ОД Земеделие-С.-град. Няма данни за активни данъчни партии за недвижими имоти на територията на Столична община. Няма извършени вписвания на обстоятелствата по чл. 26 от Закона за особените залози по партидата на дружеството в Централен регистър на особените залози, видно от извършена проверка в регистъра на ЦРОЗ. Задълженото лице не притежава безналични ценни книжа, регистрирани в Централен депозитар АД. Не е осъществен контакт с представляващ дружеството. Издадените документи са връчени по чл. 32 от ДОПК. Задълженията произтичат от Данък по Решение издадено от ТД "Митница" С., Имуществена санкция по Наказателно постановление и глоби, поради което ЗЛ не е оповестено в интернет съгласно чл. 182, ал. 3, т. 2 и чл. 221 от ДОПК. Няма основание за уведомяване на прокуратурата предвид липса на знание на управителя и поради това, че всички издадени документи по изпълнителното дело са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК. Извършен е анализ за възможността за ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК. Установено е, че управител на дружеството е Н. П. П. от 10.03.2011 г. до момента, същият е гражданин на САЩ и не притежава имущество на територията на Р България, поради което не е изпратено искане до дирекция "Контрол" за реализиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК. Дружеството е с прекратена регистрация по ЗДДС на 18.09.2013 г. Изготвена е справка за проученото имуществено състояние и категоризация на задълженото лице с изх. № С230022-134-0002698/24.04.2023 г. /л. 33-36/. Прието е, че не са налице предпоставки за завеждане на иск по чл. 216 от ДОПК, тъй като липсват активи, собственост на длъжника, към които да се насочи принудителното изпълнение.

Въз основа на горните констатации публичният изпълнител е обосновал извод, че дългът е несъбираем, като са изчерпани всички изпълнителни способности.

Горепосоченото разпореждане частично е оспорено от ТД Митница С. към Агенция "Митници" пред директора на ТД на НАП – С., който с Решение № ПИ-187/18.05.2023 г. е оставил без уважение жалбата му против разпореждането за прекратяване на производството по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК, в частта относно публично вземане по решение № РЗМ-5800-271/32/77690/14.07.2014 г. и НП № 1742/2011/02.04.2012 г., срещу „ЕВРО СОЛАР ЕНЕРДЖИ“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК].

В решението са изложени мотиви, че публичният изпълнител е предприел множество действия за установяване на имущественото и финансово състояние на длъжника, извършвайки необходимата пълнота от справки в съответните публични регистри относно осъществявана икономическа дейност, притежавани доходи, движимо и недвижимо имущество, включително и банкови сметки, притежавани от длъжника на територията на Република България, с оглед прилагане на изпълнителните способности за събиране на публичните вземания, регламентирани в ДОПК. Прието е за неоснователно възражението, че не е наложена обезпечителна мярка заповор върху дружествен дял на основание чл. 203, ал. 8 ДОПК, като са изложени подробни мотиви относно неприложимостта на разпоредбата в случая. Въз основа на извършените от публичния изпълнител справки решаващият административният орган е стигнал до извода, че е налице невъзможност да се приложат изпълнителните способности за събиране на публичните вземания и дългът е несъбираем.

По делото е приета административната преписка без оспорване от страните. Във

връзка с обосноваването на фактите по делото от административния орган са представени следните писмени доказателства: Справка за проучено имущество, справки от НАП, Агенция по вписвания, БНБ и др., Постановления за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С 160022-022- 002664/08.10.2016 г., с изх. № С160022-022-0022030/10.09.2016 г, с изх. №С20022- 022-0089250/09.12.2020 г., с изх. №С200022-022-0089250/09.12.2020 г., Разпореждане за изпълнение на запорно съобщение е изх. № С20022- 02990039410/29.10.2020 г. с изх. № С200022-029-0039409/29.10.2020 г. , съобщения до ЦРОЗ с изх. №060022-109-0023730/10.09.2016 г., потвърждения за вписване, Съобщение с изх. №060022-109-0028288/08.10.2016 г., изх. № С200022- 120-0010185/09.12.2020 г., получени отговори от банките с изх. № 23090ПЗ/160020721/10.10.2016 г., № 0890-49.056010087/запори/ЕГЧ/305605/13.09.2016 г., изх. № 23090ПЗ/160018393/13.09.2016 г., изх. № 0890-49-062322087/запори/ММ/308310/10.10.2016 г., изх. № 0890-49-[ЕИК]/запори/ДВГ/МИ305605/13.09.2016 г., изх. № 0890-49-062322087/запори/ММ308310/10.10.2016 г., №0890-49-065758087/запори/СХС/ТКС76624/09.11.2020 г., изх. № 203-опз/200066437/11.11.2020 г., изх. № 0890-49-075096087/запори/ТГГ/ИАМ927635/30.11.2021 г., писмо от МЗ с изх. №12-7077/15.12.2020 г., писмо рег. № 32-89478/08.03.2023 г. от директора на ТД Митница С..

При така установената фактическа обстановка, Административен съд – София – град, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в рамките на законоустановения срок и от надлежна страна, имаща правен интерес от обжалването, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

При извършената служебна проверка съдът констатира, че административното производство по постановяване на оспореното решение, е осъществено по реда на чл. 267 от ДОПК от материално компетентен орган, и е завършило с издаването на оспорения в настоящото производство акт, който е постановен в изискваната от закона форма. Не се констатират нарушения на процесуалните правила. В случая съвкупната преценка на приобщените по делото доказателства потвърждава фактическите констатации на органите по приходите, като направените въз основа на тях правни изводи са съответни на материалния закон. В пълнота е спазена целта, която преследва законът с издаване на актове от категорията на процесния такъв.

Неоснователни са възраженията в жалбата относно наличието на противоречие между словесната и отразената правна квалификация, обективизирана в разпореждането. Съдът споделя тезата на ответника, че от фактическите и правните основания, посочени в разпореждането, категорично може да се изведе извод, че производството по принудителното изпълнение е прекратено на основание чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК – поради несъбираемост на вземането и след като са изчерпани всички изпълнителни способности. От аргументите изложени в жалбата срещу разпореждането, както и изложените такива пред съда, е видно, че жалбоподателят е наясно с мотивите на публичния изпълнител за прекратяване на производството по принудителното изпълнение, поради което съдът намира, че не е нарушено правото му на защита. Касае се за техническа грешка, която обаче не може да обоснове извод за незаконосъобразност на решението и потвърденото с него разпореждане.

Спорът в случая касае правилното приложение на материалния закон, съответно налице ли са предпоставките по чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК за прекратяване на производството по принудително изпълнение на публични вземания спрямо длъжника.

Видно от разпоредбата на чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК е, че производството по принудително изпълнение на публичните вземания се прекратява, когато публичният изпълнител е преценил, че вземането е несъбираемо, след като всички изпълнителни способности са изчерпани. В случая от доказателствата по приложената административна преписка, се установява, че публичният изпълнител е предприел съответните действия за установяване на имущественото и финансово състояние на длъжника, извършвайки необходимата пълнота от справки в съответните публични регистри относно осъществявана икономическа дейност, притежавани доходи, движимо и недвижимо имущество, включително и банкови сметки, притежавани от длъжника на територията на Република България, с оглед прилагане на изпълнителните способности за събиране на публичните вземания, регламентирани в ДОПК. Въз основа на извършените проверки е установено, че дружеството-длъжник не притежава движимо и недвижимо имущество, върху което може да бъде насочено принудително изпълнение. Очевидно е при това положение, че в случая е налице обективна невъзможност да се приложат изпълнителните способности за събиране на публичните вземания, регламентирани в ДОПК спрямо длъжника.

Оплакванията на жалбоподателя в обратния смисъл, а именно, че публичният изпълнител не е изчерпал в необходимата пълнота всички изпълнителни способности, преди да обяви вземането за несъбираемо, са неоснователни и не се подкрепят от доказателствата по делото.

В случая публичният изпълнител е извършил законосъобразна преценка относно несъбираемостта на вземането, като се е позовал на липса на наличности по банкови сметки, липса на движимо и недвижимо имущество и каквито и да било активи. Следва да бъде отбелязано, че обективният критерий при категоризирането на вземанията като несъбираеми не е свързан с обстоятелството дали дружеството длъжник е или не е заличено от Търговския регистър, а този, че същото не извършва никаква дейност, от която да се генерират приходи, съответно да могат да бъдат придобити активи и имущество, от които да се удовлетвори взискателя по изпълнителното дело.

Видно от приложените към административната преписка доказателства, публичният изпълнител е прекратил производството по принудително изпълнение, след като е предприел действия по прилагане на всички изпълнителни способности, предвидени в ДОПК. В разпоредбата на чл. 215, ал. 1 от ДОПК, изрично са посочени изпълнителните способности, които се прилагат за целите на принудителното изпълнение по реда на ДОПК, а именно: изпълнение върху вземания и парични средства в банките и други доставчици на платежни услуги, изпълнение върху парични средства и вземания на длъжника, изпълнение върху движими и недвижими вещи и ценни книжа. В хода на публичното производство, видно от доказателствата по делото, е извършено щателно документално проучване за притежавано имущество, доходи и активи на длъжника, към което да бъде насочено принудителното изпълнение. Правилно и законосъобразно, след като е извършил проверка относно наличието на доходи, имущество и активи на длъжника, към които да бъде насочено принудителното изпълнение, е установено, че такива липсват.

В случая жалбоподателят не ангажира доказателства, които да подлагат на съмнение възприетите от органите по приходите изводи, като от страна на възискателя не се сочи, нито се установява от данните по делото да са налице доходи или имущество на длъжника, върху които да е възможно да се насочи принудителното изпълнение на публичните вземания.

Като е изложил съображения в този смисъл, директорът на ТД на НАП – С. е постановил решението си в съответствие със закона, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществената юрисконсултска защита, които съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя на сума в размер на 100 лева.

Воден от горното и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на директора на ТД Митница С. срещу Решение № ПИ-187/18.05.2023 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата му против разпореждане за прекратяване на производството по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК с изх. № С230022-035-0234010/27.04.2023 г., издадено от П. С., гл. публичен изпълнител при ТД на НАП С., в частта относно публично вземане по решение № РЗМ-5800-271/32/77690/14.07.2014 г. и НП № 1742/2011/02.04.2012 г., срещу „ЕВРО СОЛАР ЕНЕРДЖИ“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК].

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на Националната агенция за приходите сумата от 100 лв. (сто лева), представляващи разноски по осъществената юрисконсултска защита.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК.

СЪДИЯ: